

МОТИВАЦІЯ ЯК РУШІЙНА СИЛА ОПАНУВАННЯ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ

Лощинова Інна Сергіївна

к.філол.н., старший викладач
ДЗ «Дніпропетровська медична
академія МОЗ України»

Іноземців, які приїжджають в Україну для вступу на немовні спеціальності, давно вже не цікавить вивчення мови, адже вони між собою спілкуються рідною або англійською мовами, а в громадських місцях використовують різноманітні перекладачі. Саме тому перед вчителем-словесником стоїть непросте завдання – зацікавити пошукувачів вищої освіти до вивчення мови країни, у якій вони будуть знаходитися протягом 5-6 років, задля кращої їхньої соціальної та психологічної адаптації.

Головною метою вивчення студентами іноземної мови є навчання їх спілкуванню, формування в них мотивації мовленнєвої діяльності, в ході якої виробляються комунікативні навички, усуваються психологічні бар'єри, що перешкоджають їхній реалізації. За твердженням О. Леонтьєва, саме в процесі спілкування можливе створення сприятливих умов для розвитку мотивації та творчого характеру навчальної діяльності [1, с. 103]. Мовлення сприяє реалізації комунікативно-пізнавальної потреби людини в обміні думками, отриманні необхідної інформації. Дія, що виконується з опорою на іноземне мовлення, є основною метою практичної підготовки студентів з іноземної мови. Вивчення мови буде успішним тоді, коли вона стає інструментом для виконання цікавої екстралінгвістичної діяльності. Саме це дає поштовх англомовним студентам використовувати українську мову для задоволення своїх щоденних потреб, а не вивчати її, орієнтуючись на досягнення віддалених благ.

Інтерес є рушійною силою пізнавальної діяльності. Так, студенти із натхненням і цікавістю вивчають лексику, потрібну їм для життя в чужомовному оточенні, беруть участь у створенні діалогів, а також рольових іграх, які після заняття вони зможуть використати у повсякденному житті, як-от: похід до крамниці, до перукарні, спілкування з менеджером банку, відвідування лікаря, виклик таксі, замовлення різноманітних товарів і послуг та ін.

Викладач має прагнути, щоб зацікавлення вивченням мови у студентів не згасало: мають бути цікаві заняття, аудиторні та позааудиторні завдання. Загальновідомим є факт, що однією з головних потреб кожної людини є потреба у визнанні та самореалізації. За словами О. Тарнопольського, таке визнання досягається здебільшого через особистісне самовираження у комунікації з іншими людьми. Відповідно, спілкування, яке надає людині можливості для особистісного самовираження, завжди, є процесуально високомотивованим. Звідси можна зробити висновок, що, якщо на заняттях з іноземної мови якомога частіше надавати студентам можливості самовираження засобами виучуваної

мови, то це неминуче буде стимулювати в них розвиток процесуальної мотивації до спілкування цією мовою і, як наслідок, до її опанування [2, с.56]. Досягнути цього можливо, якщо викладач постійно буде стимулювати студентів формулювати іноземною мовою свої міркування та висловлювати власні позиції стосовно питань, що обговорюються на заняттях. У нагоді при цьому можуть стати дискусії. Так, під час вивчення текстів соціокультурного змісту важливо задіяти не лише розум, а й почуття студентів, щоб вони могли аналізувати матеріал, використовуючи емоції та власний життєвий досвід. Оскільки дискусії проходять на нерідній для студентів мові, їм необхідно дати час для обмірковування, а також для формулювання власних думок. Доречним буде запропонувати студентам записати в зошитах свої міркування, те, що їх найбільше вразило. Наступний етап – це обмін думками. На цьому етапі дуже важлива роль викладача. Саме він має скеровувати хід дискусії, акцентувати увагу на певних моментах, слідкувати за тим, що обговорення не перетворилося на перепалку учасників з кардинально протилежними думками. На заключному етапі необхідно узагальнити результати дискусії. Також можна запропонувати студентам вдома написати невеличкій твір на задану тему. Це й буде поступово формувати у тих, хто навчаються, потрібну процесуальну навчальну мотивацію. Оволодіння ж мовою стане побічним ефектом виконання іншої діяльності.

Отже, потреба в комунікації виступає стимулом мовленнєвої діяльності. Основною ж метою практичної підготовки студентів є діяльність, що здійснюється в процесі вирішення певних мовленнєвих ситуацій з використанням іноземної мови.

Список літератури

1. Леонтьев А.Н. Деятельность. Сознание. Личность. Москва, 1975. – 304 с.
2. Тарнопольський О.Б., Кабанова М.Р. Методика викладання іноземних мов та їх аспектів у вищій школі: підручник. – Дніпро: Університет імені Альфреда Нобеля, 2019. – 256 с.